

NR. 7 /2021

PROIECT DE HOTĂRÂRE
privind conferirea titlului de „Cetățean de onoare” post-mortem al Comunei Teaca,
domnului Popescu Emil

Consiliul Local Teaca întrunit în ședință ordinară

Având în vedere:

- referatul de aprobare al primarului comunei Teaca nr. 639/ 25.01.2021
- raportul compartimentului de specialitate din cadrul aparatului de specialitate , nr. 640/ 25.01.2021
- propunerea domnului Florentin Archiudean

În conformitate cu:

- prevederile art. 129 alin. (13) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/ 2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare
- prevederile H.C.L.18/2012 privind Regulamentul de acordare a titlului de „Cetățean de Onoare” al Comunei Teaca

În temeiul art. 139 și art. 196 alin.(1) lit. a) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/ 2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare

HOTĂRĂȘTE:

Art.1. Se conferă titlul de „Cetățean de onoare” post-mortem al Comunei Teaca, domnului Popescu Emil merite deosebite în întreaga activitate desfășurată, în cadrul Școlii Generale Ocnîța.

Art.2. Însemnele care atestă calitatea de "Cetățean de onoare" al Comunei Teaca se înmânează în cadru festiv.

Art.3. Cu ducerea la îndeplinire a prezentei hotărâri se încredințează Primarul Comunei Teaca.

Art.4. Prezenta hotarare s-a adoptat cu un număr de voturi "pentru" din consilieri prezenți la ședință, din 15 consilieri în funcție.

Art.5. Prezenta hotărâre se comunică cu:

- Reprezentantul persoanei nominalizate la art. 1
- Instituția Prefectului - Județul Bistrița-Năsăud
- Primarul Comunei Teaca

Inițiator,
Primar,
Muntean Damian Iustian

Aviz de legalitate,
Secretar general UAT,
Cioșan Ana

Referat de aprobare

**privind conferirea titlului de „Cetățean de onoare” post-mortem al Comunei Teaca,
domnului Popescu Emil**

Primarul comunei Teaca, având în vedere

- prevederile art. 129 alin. (13) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/ 2019 privind Codul administrativ :

" Consiliul local poate conferi persoanelor fizice române sau străine cu merite deosebite titlul de cetățean de onoare al comunei, orașului sau municipiului, în baza unui regulament propriu. Prin acest regulament se stabilesc și condițiile retragerii titlului conferit. Acest regulament poate fi parte integrantă a statutului unității administrativ - teritoriale."

- contribuția și implicarea domnului Popescu Emil , învățător și director de școală, în dezvoltarea satului Oenița sub aspect material, instituțional, social, cultural , păstrarea și promovarea tradițiilor locale

- necesitatea recunoașterii meritelor personalităților care s-au ridicat din comunitatea locală, *propun* Consiliului Local Teaca conferirea titlului de „Cetățean de onoare ” post-mortem al Comunei Teaca, domnului Popescu Emil .

PRIMAR

MUNTEAN DAMIAN-IUSTIAN

JUD.BISTRITA-NASAUD

PRIMĂRIA COMUNEI TEACA

Nr.640 din 25.01.2021

RAPORT DE SPECIALITATE

privind acordarea titlului de „Cetățean de onoare” – post-mortem – al comunei
Teaca, domnului învățător Emil Popescu

Personalitatea învățătorului **Emil Popescu** a devenit remarcabilă și distinctă prin implicarea lui în viața satului Ocnița, așa cum nimeni până la dânsul nu mai făcuse, lăsând generațiilor care au urmat un mesaj clar că trebuie să pună interesele satului și al oamenilor, mai presus de propriile interese, că visul poate deveni realitate dacă dovedești că oamenii pot avea încredere în tine, pentru că ei, în acest caz, te urmează.

A fost învățător eminent, absolvent a numeroase cursuri de perfecționare ce i-au fixat o linie de perpetuă competiție cu sine și cu cei din jur, obținând titlul de ”învățător fruntaș” iar în calitatea lui de director de școală (din 1957 și până în 1974) i-au fost conferite peste 30 de medalii. Pentru activitatea în folosul comunității, a fost medaliat de 16 ori cu medalia ”Gospodarul satului”.

Emil Popescu s-a născut la 24.04.1931 în comuna Amărăști, jud. Vâlcea. Urmează cursurile școlii primare în satul Corbi, comuna Nicolae Bălcescu, jud. Argeș după care, între anii 1942 – 1946, urmează cursurile Seminarului teologic din Râmnicu-Vâlcea, pe care le întrerupe și timp de un an (până la 01.11.1947) îndeplinește funcția de învățător suplinitor și director la școala primară din Schitu, jud. Argeș. În anul 1951 absolvea Școala pedagogică din Reghin, jud. Mureș, obținând diploma de învățător și pentru numai două luni (01.09.1951/11.11.1951) funcționează, alături de soția lui, ca învățător – director la Școala Fărăgău, jud. Mureș. De aici este recrutat în armată și dus la muncă forțată, datorită originilor lui considerate ”nesănătoase”, la vremea aceea, părinții și bunicii fiind chiaburi.

De la 01.09.1954 și până când s-a pensionat, a fost învățător la Școala Ocnița, comuna Teaca, jud. Bistrița-Năsăud. Dacă ar fi să rememorăm, ar trebui să specificăm, că prima dată când a venit în Ocnița, a fost în toamna anului 1948, pe când avea vreo 17 ani, și surprindem în una din scrisorile sale, unde redă parcă

vrăjit: "ca un fluture rebel, (...) atras de parfumul și mirajele viitoarei soții și viitoare profesoare în și din acest sat Ocnița." Urmează impresiile despre meleagurile acestor locuri: "Ce-am găsit și văzut atunci în satul Ocnița?! Era un sat de câmpie, plin de noroaie. Majoritatea cetățenilor foloseau catarigele și căările prin grădini, că nu erau cizme de cauciuc. Pe drumurile din sat nu găseai o piatră să alungi vreun animal, ci numai noroaie. Numai drumurile dintre Teaca și Milaș, Reghin și Bistrița, erau pietruite. Asfalt nu exista.

În satul Ocnița peste 92% din case erau acoperite cu paie și doar o singură casă era din cărămidă, iar restul din lemn cu pământ, dar curate interior și exterior ca un pahar de cristal. Lampa și lămpașul, ba chiar și opaițul, dădeau oamenilor o lumină slabă, obscură, nefiind electricitate. Sat în care nu era nicio bicicletă. Mijlocul de locomotie era căruța și trenul mocănița.

În schimb am găsit un sat cu mulți copii (5,5 copii, media pe familie), care învățau, mai târziu, prin diferite case. Multe familii aveau câte 10-12 copii, însuși preotul satului, sărac, dar foarte cult, mare iubitor de cărți, vorbitor de 3-4 limbi străine, avea 8 copii. Toți țăranii erau niște oameni de aur, muncitori, harnici, curați și buni gospodari. Ograda fiecărei gospodării era plină cu animale, căruțe și păsări. Oamenii erau înțeleghători, uniți în jurul bisericii și al școlii. Oameni care doreau din tot sufletul ridicarea satului pentru fiii lor. Distracția lor era hora satului în fiecare sărbătoare (iarna și vara), în fața bisericii, în cămășile și cătrînțele ca un câmp de flori(...). Cam aceasta era situația, oglinda acelor vremuri."

Realizările sale s-au concretizat în diverse domenii de activitate: activitate didactică și educațională, cultural-sportivă, obștească. Sub directă sa administrare, gospodărire și răspundere, reușind să mobilizeze și să atragă de partea sa întreaga suflare a satului, cu un efort uman cu totul excepțional, s-a construit Școala generală Ocnița, școală cu etaj, cu 26 de săli, care a fost atât de înfrumusețată și atât de bine gospodărită, încât a câștigat locul I pe regiunea Cluj și ulterior de nenumărate ori, locul I pe județ.

S-a ocupat de înzestrarea școlii cu material didactic, a înființat laboratorul de fizică-chimie, de biologie, atelier de tâmplărie, a administrat și și-a adus aportul ca bibliotecar al bibliotecii satești (din 1954 și până în 1957) și în toată perioada cât a activat la Școala Ocnița, a îndeplinit și funcția de secretar al școlii. Într-o vreme când doar se putea visa la așa ceva, a înfrumusețat școala cu sute de glastre de flori, sobe de teracotă, a amenajat terenuri de sport, de baschet, de volei, de fotbal, sală de gimnastică, trotuare, un splendid parc plin cu flori, în fața școlii. Unui colectiv de cadre didactice puternic, i-a îndreptat forțele exclusiv pentru pregătirea școlarilor, ducând renumele școlii în întreaga țară, formând în rândul elevilor

echipe de dansuri populare ce s-au ridicat pe cele mai înalte podiumuri naționale și județene.

Sub directa lui implicare și conducere, a urmat edificarea Căminului Cultural (400 de locuri), mobilizarea oamenilor din sat pentru construcție de poduri, pietruirea drumului, bordarea cu plop a drumului comunal, mobilizarea satului pentru introducerea curentului electric, amenajarea unui teren de fotbal, înființarea asociației sportive a tinerilor din Ocnița (1962), înființarea unui Muzeu al școlii și al satului cu peste 1500 de exponate, inventariate, expuse, realizat numai și numai prin participarea benevolă a cetățenilor din sat. În timpul său, în baza unor însemnări ale bătrânului preot Pop Augustin, profesoara de istorie din școală, a scris prima monografie a satului Ocnița.

Emil Popescu a susținut comunitatea în plan activ la viața social-politică din vremea aceea, fiind timp de 15 ani vicepreședinte în Consiliul Popular și totodată timp de 20 de ani deputat local. De asemenea a îndeplinit funcția de secretar al Comisiei de judecată de la înființare și până la desființarea acesteia, iar în cei câțiva zeci de ani, instanțele nu au avut pe rol cauze din Ocnița.

În cele prezentate mai sus, neîndoielnic există omisiuni însă în mod infailibil reiese contribuția și implicarea deosebită a domnului **Emil Popescu** în dezvoltarea satului Ocnița sub aspect material, instituțional, social, cultural dar și pentru păstrarea valorilor trecutului, a tradițiilor și a identității satului.

Școala și educația copiilor și adulților au fost cele două repere fundamentale care au marcat deopotrivă, activitatea domnului învățător **Emil Popescu** și viața satului Ocnița. A fost iubit și respectat de cetățenii satului, astfel că hotărârea acordării titlului "*Cetățean de onoare*" post-mortem, semnifică un gest mic de recunoștință pentru ceea ce, în mod absolut dezinteresat a făcut pentru sat. O astfel de hotărâre exprimă și consacră mai mult decât orice altă măsură, importanța activității desfășurate de învățători și profesori și recunoașterea faptului că școala este una dintre cele mai importante instituții ale statului nostru.

Pentru activitatea sa în folosul satului Ocnița, domnul **Emil Popescu**, decedat la data de 08.10.2017, deși meleagurile sale natale erau departe, a fost adoptat ca un adevărat "fiu al satului" Ocnița.

Acceptarea propunerii, reprezintă recunoașterea meritelor sale dar și înfăptuirea unui act de înaltă ținută morală care-i reprezintă pe cetățenii acestei comune.

Inspector de specialitate,
Atodirese Tatiana